

UDSKRIFT

AF

HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS DOMBOG

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 18. august 2006

Sag 58/2006

Direktoratet for Kriminalforsorgen
(kammeradvokaten ved advokat Benedicte Galbo)

mod

██████████

(advokat Birgitte Skjødt, e.o.)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Glostrup den 8. september 2005 og Østre Landsrets 14. afdeling den 31. oktober 2005. Landsrettens kendelse er med Procesbevillingsnævnets tilladelse indbragt for Højesteret.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Torben Melchior, Lene Pagter Kristensen og Poul Søgaard.

Påstande

Kærende, Direktoratet for Kriminalforsorgen, har gentaget sin påstand om, at direktoratets afgørelse af 9. december 2004 stadfæstes.

Indkærede, ██████████, har påstået stadfæstelse af landsrettens kendelse.

Landsretten har henholdt sig til kendelsen.

Anbringender

Direktoratet for Kriminalforsorgen har gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilside-sætte afgørelsen af 9. december 2004, hvorefter det ikke den 15. december 2004 fandtes tilrådeligt at prøveløslade ██████████.

Direktoratet har endvidere gjort gældende, at domstolsprøvelsen alene angår, om der er grundlag for at tilsidesætte den vurdering, som udgjorde grundlaget for direktoratets afgørelse af 9. december 2004, og oplysninger vedrørende tiden efter, at direktoratet traf afgørelse i sagen, er uden betydning for bedømmelsen af, om der er grundlag for at tilsidesætte direktoratets afgørelse.

██████████ har gjort gældende, at de oplysninger, der forelå på tidspunktet for Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse den 9. december 2004, i sig selv burde have ført til, at han blev løsladt på prøve.

██████████ har endvidere gjort gældende, at retten kan medinddrage oplysninger, som er fremkommet efter, at Direktoratet for Kriminalforsorgen har truffet sin afgørelse. Oplysningerne om hans forhold efter afgørelsen bestyrker, at der burde være truffet afgørelse om at prøveløslade ham.

Højesterets begrundelse og resultat

Efter § 112, nr. 6, i lov om fuldbyrdelse af straf skal retten foretage en efterprøvelse af Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse af 9. december 2004 om nægtelse af prøveløsladelse. Som anført i Højesterets kendelse af 29. juni 2006 i sag 20/2006 må denne bestemmelse forstås således, at efterprøvelsen skal ske på grundlag af ██████████ forhold på tidspunktet for direktoratets afgørelse. Denne forståelse støttes af reglerne i Justitsministeriets løsladelsesbekendtgørelse, jf. nu bekendtgørelse nr. 318 af 19. april 2006 §§ 3-4, hvorefter kriminalforsorgens institutioner efter nægtelse af prøveløsladelse skal tage spørgsmålet om prøveløsladelse op til fornyet overvejelse efter udløbet af nærmere angivne, kortere perioder, samt hvis det på et senere tidspunkt må antages, at betingelserne for prøveløsladelse er til stede.

Som ligeledes anført i kendelsen af 29. juni 2006 er det ikke udelukket i rettens efterprøvelse at inddrage ██████████ efterfølgende forhold i det omfang, retten finder, at de på afgørende måde kan belyse, om den administrative afgørelse var rigtig eller forkert, da den blev truffet.

Højesteret tiltræder, at det grundlag, som Direktoratet for Kriminalforsorgen var i besiddelse af ved afgørelsen den 9. december 2004, havde en sådan karakter, at det – uanset at [redacted] ikke havde påbegyndt et udslusningsforløb – ikke var utilrådeligt at løslade [redacted] på prøve. Denne vurdering støttes af de efterfølgende oplysninger om [redacted] forhold.

Med denne begrundelse stadfæster Højesteret landsrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for Højesteret til den anden part eller til statskassen.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 18. august 2006.

Helle Hansen

overassistent